IOHANNES FRANCISCUS DE PAVINIS (AKTEN ZUR HEILIGSPRECHUNG LEOPOLDS III.). THOMAS DE VALCELLIS

Melk, 1487-1489 Seite 205

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40644
Copyright: Melk, Benediktinerstift

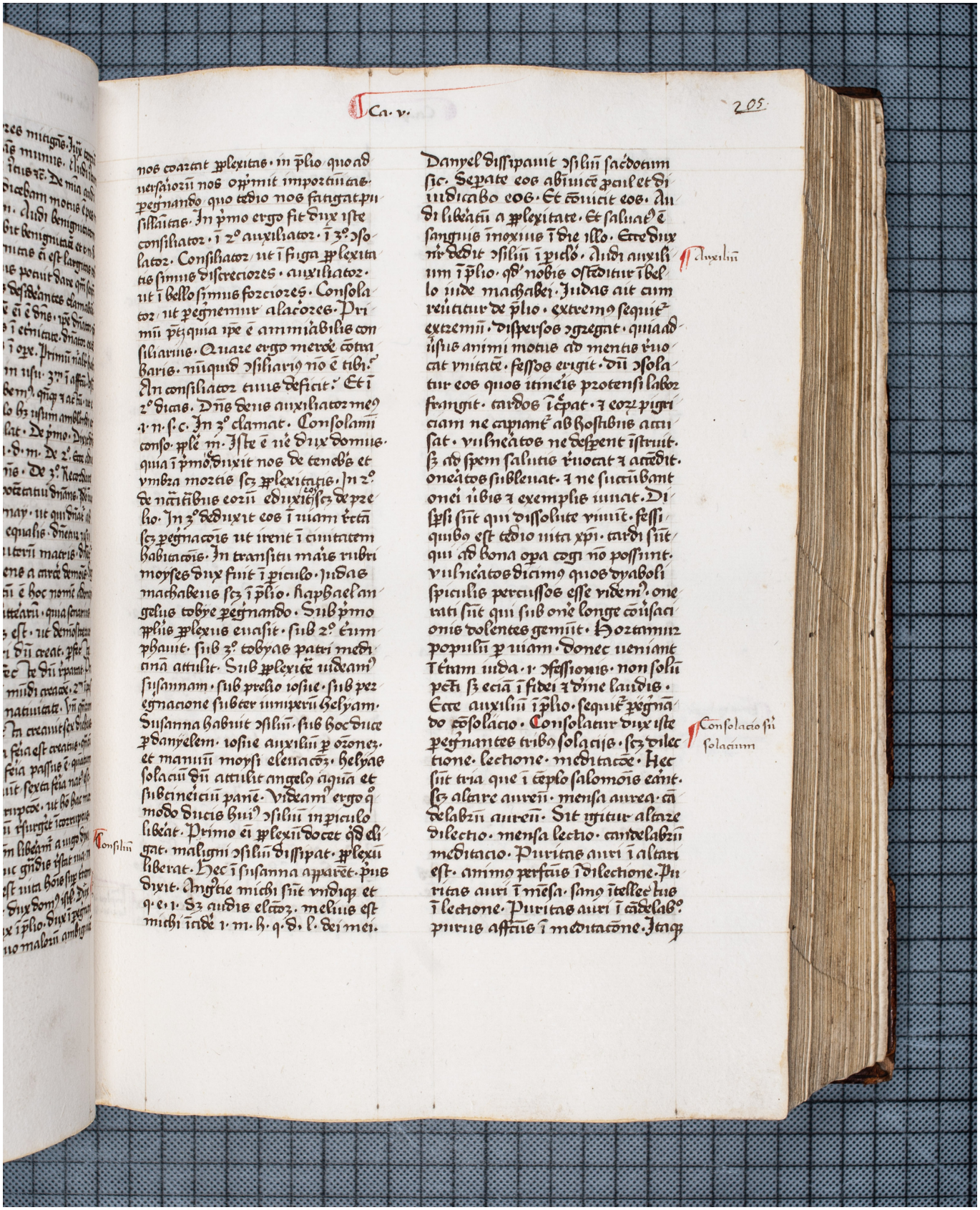



nos coartat ꝓplexitas. in p̄lio quo ad
uersariorū nos oppmit importunitas.
pegrinando quo tedio nos fatigat pu
sillanitas. In p̄mo ergo fit dux iste
consiliator. i 2° auxiliator. i 3° ꝯso
lator. Consiliator ut i fuga ꝓplexita
tis simus discreciores. auxiliator.
ut i bello simus forciores. Consola
tor ut pegrinemur alacriores. Pri
mū ꝑtz quia ipe ē ammirabilis con
siliarius. Quare ergo merore cōtra
baris. nūquid ꝯsiliarius nō ē tibi?
An consiliator tuus deficit? Et i
2° dicas. Dn̄s deus auxiliator meus
i. n. s. c. In 3° clamat. Consolamini
conso. ꝓple m. Iste ē uere dux domus.
quia i p̄mo deduxit nos de tenebris et
umbra mortis scz ꝓplexitatis. In 2°
de nacionibus eorū eduxit eos scz de pre
lio. In 3° deduxit eos i uiam rectā
scz pegrinacōis ut irent i ciuitatem
habitacōis. In transitu maris rubri
moyses dux fuit i p̄iculo. Iudas
machabeus scz i p̄lio. Raphael an
gelus tobye pegrinando. Sub p̄mo
ꝓplus ꝓplexus euasit. sub 2° tum
phauit. sub 3° tobyas patri medi
cinā attulit. Sub ꝓplexitate uideamus
susannam. sub prelio iosue. sub pe
regrinacione subter iuniperū helyam.
Susanna habuit ꝯsiliū. sub hoc duce
ꝑ danyelem. iosue auxiliū ꝑ orōnez.
et manuū moysi eleuacōz. helyas
solaciū dū attulit angelus aquā et
subcinericiū panē. Videamus ergo q̄
modo ducis huius ꝯsiliū in p̄iculo
liberat. Primo ei ꝓplexū docet q̄d eli
gat. maligni ꝯsiliū dissipat. ꝓplexū
liberat. Hec i susanna apparet. p̄us
dixit. Angustie michi sūt undiq; et
q. e. i. Sz audis electōz. melius est
michi incidere i. m. h. q. d. l. dei mei.

Consiliū

Danyel dissipauit ꝯsiliū sacerdotum
sic. Separate eos ab inuicē ꝓcul et di
iudicabo eos. Et cōuicit eos. Au
di liberatū a ꝓplexitate. Et saluatus ē
sanguis inoxius i die illo. Ecce dux
nr̄ dedit ꝯsiliū i p̄iculo. Audi auxili
um i p̄lio. q̄d nobis ostenditur i bel
lo iude machabei. Iudas ait cum
reuertitur de p̄lio. extremus sequitur
extremū. dispersos ꝯgregat. quia ad
uersus animi motus ad mentis reuo
cat unitatē. fessos erigit. dū ꝯsola
tur eos quos itineris protensi labor
frangit. tardos increpat. et eorū pigri
ciam ne capiantur ab hostibus accu
sat. vulneratos ne desperent instruit.
sz ad spem salutis reuocat et accendit.
oneratos subleuat. et ne succumbant
oneri uerbis et exemplis iuuat. Di
spersi sūt qui dissolute viuūt. fessi
quibus est tedio uita xpi. tardi sūt
qui ad bona opa cogi nō possunt.
vulneratos dicimus quos dyaboli
spiculis percussos esse videmus. one
rati sūt qui sub onere longe cōuersaci
onis dolentes gemūt. Hortamur
populū ꝑ uiam. donec ueniant
i terram iuda. i. ꝯfessionis. non solū
pcti sz eciā i fidei et dine laudis.
Ecce auxiliū i p̄lio. sequitur pegrinā
do cōsolacio. Consolatur dux iste
pegrinantes tribus solaciis. scz dilec
tione. lectione. meditacōe. Hec
sūt tria que i tēplo salomōis erant.
scz altare aureū. mensa aurea. cā
delabrū aureū. Sit igitur altare
dilectio. mensa lectio. candelabrū
meditacio. Puritas auri i altari
est. animus perfectus i dilectione. Pu
ritas auri i mēsa. sanus intellectus
i lectione. Puritas auri i cādelabro.
purus affectus i meditacōne. Itaq;

Auxiliū

Consolacio sui solacium